

РЕШЕНИЕ

№ 37014

гр. София, 25.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3261** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Б. Ж. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-2081070 от 14.02.2026 г. (съгласно уточняващата молба на л. 37), с която по отношение на жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, за срок от 6 месеца. Иска се отмяна на заповедта.

Ответникът – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в съдебно заседание не се явява. В депозирано писмено становище поддържа, че жалбата е неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 14.02.2026 г. по отношение на жалбоподателката е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, за срок от 6 месеца. Заповедта е мотивирана с констатациите на АУАН Серия GA № 4886101/14.02.2026 г., в който е посочено, че на 14.02.2026 г. около 14.20 часа в [населено място], по бул. България, с посока на движение от бул. И. Е. Г. към бул. Ч. връх, жалбоподателката управлява мотоциклет Я. с табела с рег. [рег.номер на МПС] . След като е била спряна от свидетелите очевидци – А. П. и А. С. за проверка, при която се установило, че водачът не притежава свидетелство за управление на МПС,

валидно за категорията, към която спада управляваното от него ППС.

Представена е първоначална регистрация на процесното МПС – л. 88, както и заповеди за компетентност – л. 14 и сл.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от с.з. се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка (ПМ) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 150а, ал. 2 ЗДвП за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви:

1. категория АМ - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "е" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L6e);

2. категория А1:

а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm³, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,1 kW/kg;

б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;

3. категория А2 - мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;

4. категория А - мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:

а) мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

б) триколесни моторни средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013.

Съгласно чл. 155, ал. 1 ЗДвП всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление, а водачът, притежаващ свидетелство за управление от категория Т - само превозно средство от вида, посочен в свидетелството за управление.

В конкретния случай не е спорно, че жалбоподателката е притежавала СУМПС за ППС от категория А2 – мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност / тегло, което не превишава 0.2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя.

В атакуваната ЗПАМ и в АУАН, обаче, не е посочено каква категория се изисква за управляваното от Ж. МПС, за да може от една страна лицето да организира своята защита и от друга – за да се извърши преценка за законосъобразността на наложената ПАМ. Описанието, че „водачът не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС“, макар да преписва дословно законната разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, не позволява да бъде направена преценка относно наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ, доколкото не е посочено каква категория се изисква за управление на мотоциклет Я. МТ07а и жалбоподателката е поставена в положение да гадае какви са съображенията на административния орган и по-конкретно каква категория е приел органът, че жалбоподателката следва да притежава. Това съобразно текста на чл. 150а, ал. 2 ЗДвП най-вероятно би могло да бъде категория А, А1 или А2, но следва изрично да е записано в текста на ЗПАМ. Този пропуск съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя незаконосъобразността на атакуваната заповед. В този смисъл е Решение № 39640/27.11.2025 г. по адм. д. № 7019/2025 г. на АССГ.

Извод в обратната посока не може да се направи от посоченото в докладната записка, че Ж. е управлявала ППС категория L3e, тъй като това обстоятелство по никакъв начин не указва каква категория е следвало да притежава, за да управлява законосъобразно мотоциклет Я. МТ07а.

В чл. 4 от Регламент (ЕС) 168/2013 г. е посочено, че категория L3e означава мотоциклет без кош и се разделя на подкатегории. От съдържанието на регламента се изяснява, че в тази категория се квалифицират всички двуколесни мотоциклети, с две колела и задвижвани с двигател, както е посочено в член 4, параграф 3, и максимална маса = технически допустима маса, посочена от производителя и ако не може да бъде класифицирано като категория L1e. Става ясно, че категория L3e означава мотоциклет без кош. От своя страна тази категория има три подкатегории, подробно описани в Приложение 1 на регламента.

В подкатегория L3e-A1 се квалифицират мотоциклети с ниска мощност, с обем на двигателя $\leq 125 \text{ cm}^3$, с максимална постоянна номинална или ефективна мощност $(1) \leq 11 \text{ kW}$ и съотношение мощност $(1)/\text{маса} \leq 0.1 \text{ kW/kg}$.

В подкатегория L3e-A2 се квалифицират мотоциклети със средна мощност, с максимална постоянна номинална или ефективна мощност $(1) \leq 35 \text{ kW}$, със съотношение мощност $(1)/\text{маса} \leq 0.2 \text{ kW/kg}$ и които не са конструирани на базата на превозно средство, оборудвано с двигател с мощност, по-голяма от удвоената мощност на собствения му двигател и което L3e превозно средство, не може да бъде класифицирано в съответствие с допълнителни критерии за подкласификация 7, 8 и 9 за L3e-A1 превозно средство.

Третата - L3e-A3 категория, са мотоциклети с висока мощност. Тук се включват всяко друго L3e превозно средство, което не може да бъде класифицирано в съответствие с критериите за класификация за подкатегории L3e-A1 или L3e-A2 превозно средство.

Съпоставката на чл. 150а, ал. 2 ЗДвП с категоризацията в регламента води до извод, че мотоциклетите, описани в чл. 150а, ал. 2, т. 3 ЗДвП, които могат да се управляват с А2 категория, която жалбоподателката притежава, съответстват изцяло на описаните в подкатегория L3e-A2 на

регламента. От удостоверение за първа регистрация на МПС се установява, че процесният мотоциклет съответства по два показателя на описанието, дадено в чл. 150а, ал. 2, т. 3 ЗДвП на мотоциклет, който може да се управлява с А2 категория - мощност, която не превишава 35 kW (34kW), отношение мощност/тегло, което не превишава $0.2 \text{ kW/kg} - 34\text{kW}/255\text{kg} = 0.13 \text{ kW/kg}$. От ответника не са ангажирани доказателства дали удвоената реална мощност е по-голяма или не от нетната мощност на двигателя. Няма и никакви данни, от които да се заключи, че моторът следва да се управлява с А категория, съгласно описанието на този вид МПС в чл. 150а, ал. 2, т. 4, б. „а“ ЗДвП. От съдържанието на регламента става ясно, че категория L3e не носи никаква информация за вида на превозното средство и категорията, с която следва да се управлява, освен че се касае за мотоциклет без кош. От това описание не може да се разбере, защо според органа този мотор не може да се управлява с категория А2, която водачът притежава. В този смисъл, актът е и необоснован.

Отделно от изложеното, налице е публично достъпна информация за категорията на мотоциклет с рама J, с отразена подкатегория съгласно регламента - L3e-A2, която, както се посочи, отговаря на посоченото в чл. 150а, ал. 2, т. 3 ЗДвП (<https://typenscheinschweiz.ch/typenschein/motorraeder/6YA745>). С оглед на това, заповедта се явява издадена и в противоречие с материалния закон, тъй като процесният мотоциклет е от категория L3e-A2, за управлението на който е необходима категория А2, каквато жалбоподателката притежава.

С оглед на изложеното съдът приема жалбата за основателна и е длъжима отмяна на оспорената заповед.

Жалбоподателката не претендира разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани. Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Б. Ж. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-2081070 от 14.02.2026 г., с която по отношение на жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: